

Publicerad 2012-09-25 08:06 av PPQ

har inlett morgonen med att snickra lite på nya texter... får väl se om det går att få ordning på det... hur som helst... ja vad säger man om den här?

Det är historia

Det var som att försöka vända bort blicken samtidigt som man plåstrade om ett öppet sår
Du bäddar sängen där hon låg, av värmen har hon inte lämnat ett spår
Lakanen är lika rena som innan, kudden avslöjar inget, hon har inte ens ett hårstrå
Men ändå kan du se hennes rörelser i mörkret, du kan se det skymta förbi i din ögonvrå

Det är historia som du skriver ner och samlar i ett arkiv
Det är en kort era av lycka i ett oändligt alldagligt liv
Men du älskade, du älskade en gång, det var sant, det var så
Det är inte alla förunnat, en sann lycka som bara händer några få

Fönstren ställs upp för vädring, alla rum ska vädras utom just det
Det är något sjukligt, men ändå så känslomässigt, du går in och doftar henne där stup i ett
Det är tyst, tyst överallt, och det drar längs med golvet som hon vandrat över naken
Du tar dig upp på stegen för att få ett annat perspektiv, du ser hennes ögon dansa över taken

Det är historia som du gräver ner dig i, du samlar rester som en arkeolog
Du går runt och försiktigt tar du dig fram, det var där hon låg
Inget får röras på ett sätt så att något försvinner, för mycket har redan gått förlorat när hon for
Men det lilla du har kvar av henne finns i huset där du bor

Om hon svept gardiner med broderier kring sin kropp när hon behövde vatten för att älska dig
Hon kunde ha haft broderade gardiner kring sig dom få gånger som hon inte hade dig i sig
Inte handduken, inte täcket, inte lakan, något som kunnat hänga vid fönstret och sparat ljus
Det är bara i det rummet som hon var hon, för övrigt rörde hon sig knappt i ditt hus

Det är historia, en händelse som skrivs om och om igen med nya glasögon fast samma tid
Det är din historia so du måste förstå för att kunna låta en ny era ta vid
Det finns så mycket att lära säger du, det är fortfarande så levande säger du
Det är ett museum över din lycka, och du är konservator och det finns spår kvar ännu

Hur skiljer man ut lycka, tacksamhet och längtan från vemod och sorg
Kanske finns svaren i breven som du skrev och samlade på hög i rummets ända papperskorg
Du tyckte att dom kunde sparas i papperskorgen som du aldrig tänkt tömma
Korgen doftade dofter av henne som fick fäste i breven om henne du aldrig skulle glömma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten